

دولت روحانی تلاشی برای عبور از بحرانها

شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دموکرات ولایتک ایران

جمهوری اسلامی بنا بر ساختار سیاسی و دینی خود نمی تواند به ماهیتی دموکراتیک متحول شود، بدون تغییر قانون اساسی و هم مناسبات تبعیض آمیز و سرانجام فروپاشی نظام مبتنی بر ولی فقیه. حکومت دینی فقط در نفی دین در حاکمیت و راندن آن به عرصه خصوصی است که تغییر می کند. تحقق جامع مدنی در چار چوب نظام جمهوری اسلامی، بدون وجود آزادی های سیاسی و اجتماعی، شعاری بی محتواست. راه گشای دموکراسی در آیند ایران فقط مشارکت مردم در عرصه سیاسی در راه برقراری یک جمهوری دموکرات و لائیک است!

شرایط سیاسی امروز جمهوری اسلامی در پیوندی تنگانتگ با حل بحران هسته ای و شکستن تحریم های اقتصادی رژیم قرار دارد.

تحریم های بین المللی اروپای غربی و آمریکا جمهوری اسلامی را که وابسته به مبادلات کلان اقتصادی با غرب است دچار مشکلات بسیار کرده است.

کمبود ما یحتاج عمومی و بالا رفتن روزمره قیمتها در کشور، بیکاری و گسترش فقر، گردانندگان نظام را مجبور کرد که "نرمش قهرمانه" را به عنوان تاکتیک سیاسی خود برگزینند و بر سر میز مذاکره با غرب و آمریکا برای پذیرفتن نظارت بر غنی سازی اورانیوم و اعتماد سازی نسبت به آنها حاضر شوند.

تلاش جمهوری اسلامی برای متوقف کردن تحریم های غرب و آمریکا به خصوص درحوزه فروش نفت - که شریان اصلی درآمد نظام جمهوری اسلامی است - با تلاش همه جانبه توسط دولت روحانی پی گیری می شود.

آنچه از ظواهر امر پیداست و جناح های مخالف دولت روحانی نیز آنرا برجسته می کنند، کوشش دولت روحانی در پیش بردن مذاکرات با غرب و رسیدن به قول قرارهایی است تا شرایط برای رفع تحریم ها - که از قبل توسط نمایندگان ویژه رهبری مخفیانه فراهم شده بود - به سرانجامی برسد. هرچند مذاکرات اخیر در وین به جایی نرسید، اما

ادامه آن نشان دهند. خواست مشترک طرفین برای حل بحران اتمی ایران است.

بیت رهبری و گردانندگان سیاست در جمهوری اسلامی نیز در تلاشند که دولت روحانی را وسیله ای برای عبور از تحریم ها و کم کردن فشارهای اقتصادی و سیاسی از خارج قرار دهند، تا فرصتی برای بازسازی و بازیابی خود فراهم آورده، از شرایط فعلی گذر کنند و بر مشکلات فائق آیند.

حسن روحانی با شعار دولت "تدبیر و امید" مجموعه مسائلی را در فهرست برنامه های انتخاباتی خود مطرح کرده بود که اصولاً در چارچوبه نظام عملی نیست و در حد شعارهای انتخاباتی باقی ماندند.

او در برنامه های انتخاباتی وعده اجرای اصل ۱۵ و ۱۹ قانون اساسی را داده بود. در اصل ۱۵ بر استفاده از زبانهای محلی در مطبوعات و مدارس در کنار زبان فارسی تأکید شده و در اصل ۱۹ از برابری حقوق هم مردم جدا از وابستگی های قومی و زبانی سخن به میان آمده است ولی حتی در حد همین قوانین هم هیچ کاری از پیش نرفته است.

اهل سنت در هیچ مرحله از تاریخ جمهوری اسلامی مشارکتی در دولت نداشته اند، هر چند روحانی وعده تغییر در این مورد را داده بود، اما هنوز هم همچنان فرمانداران غیر محلی ادارات امور محلی را برعهده دارند.

اکثر دستگیری ها در حوزه اقلیت های قومی و مذهبی توسط وزارت اطلاعات صورت می گیرد که مستقیماً زیر نظر روحانی است.

روحانی در ۹ خرداد ۱۳۹۲ در فهرست برنامه های سیاسی خود اعلام کرده بود که نرخ بیکاری را پائین خواهد آورد. اما صندوق بین المللی پول با توجه به وضعیت اقتصادی که بر کشور حاکم است پیش بینی کرده نرخ بیکاری از ۱۳٫۱ درصد در سال ۲۰۱۳ به ۷٫۷ درصد در سال ۲۰۱۸ افزایش خواهد یافت. وزیرکار و وزیر اقتصاد در ماه های اخیر خبر از آمارهای ۸ تا ۱۰ میلیونی نرخ بیکاری در آیند نزدیک داده اند.

روحانی نتوانسته تغییری در عرصه آزادی مطبوعات به وجود آورد و هنوز روزنامه نگاران و کارکنان مطبوعات از حق تشکیل سندیکای مستقل محرومند و همچنان شاهد برخوردهای سیاسی با روزنامه ها و دستگیری روزنامه نگاران، وبلاگ نویسان و ایجاد فضای رعب و وحشت در کشور هستیم.

اعدام ها در ایران طی شش ماه اول ریاست جمهوری روحانی ۳۷۳ نفر اعلام شده بود. این رقم در پایان نخستین سال دولت او به ۷۴۵ نفر افزایش یافته است.

تواناییهای اصلاحی روحانی در چارچوب نظام، همچون دوران ریاست جمهوری خاتمی، و در قالب همین قوانین موجود نیز تنشهایی می آفریند که جنبش مردمی می تواند از آن برای اعتلای مبارزات خود بهره بگیرد.

تلاش اپوزسیون رادیکال در شکل دهی به همگراییهای سیاسی و اتحادها، فرا روی از پراکندگی و کوشش برای فعالیتهای گسترده تر سیاسی است.

متأسفانه بخشی از مخالفین رژیم جمهوری اسلامی "مبارزه سیاسی" را مشارکت در رقابتهای سیاسی درون حاکمیت و دفاع از جناح های حکومتی می پندارند. خشونت گریزی و استفاده از روشهای مسالمت آمیز در پیشبرد تغییرات ساختاری و بنیادی در یک نظام سیاسی به منزلت دلبستگی به جناحهای درون نظام و هزینه کردن تمامی فعالیتهای یک سازمان سیاسی در جهت تقویت و دفاع از یک جناح سیاسی نیست. برگزیدن روشهای مسالمت آمیز در مبارزه سیاسی تلاش کم هزینه تر در پیشبرد خواسته های مردمی است، که بی تردید با توجه به برخوردهای حاکمان در جریان مبارزه می تواند تغییر کند.

جمهوری اسلامی بنا بر ساختار سیاسی و دینی خود نمی تواند به ماهیتی دموکراتیک متحول شود، بدون تغییر قانون اساسی و هم مناسبات تبعیض آمیز و سرانجام فروپاشی نظام مبتنی بر ولی فقیه. حکومت دینی فقط در نفی دین در حاکمیت و راندن آن به عرصه خصوصی است که تغییر می کند. تحقق جامع مدنی در چارچوب نظام جمهوری اسلامی، بدون وجود آزادی های سیاسی و اجتماعی، شعاری بی محتواست. راه گشای دموکراسی در آیند ایران فقط مشارکت مردم در عرصه سیاسی در راه برقراری یک جمهوری دموکرات و لائیک است!

شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

۱۲ شهریور ماه ۱۳۹۳ / ۳ سپتامبر ۲۰۱۴